

Torah for Emor: Leviticus 24: 1-23

- (1) God spoke to Moses, saying:
- (2) Command the Israelite people to bring you clear oil of beaten olives for lighting, for kindling lamps regularly.
- (3) Aaron shall set them up in the Tent of Meeting outside the curtain of the Pact [to burn] from evening to morning before God regularly; it is a law for all time throughout the ages.
- (4) He shall set up the lamps on the pure lampstand before God [to burn] regularly.
- (5) You shall take choice flour and bake of it twelve loaves, two-tenths of a measure for each loaf.
- (6) Place them on the pure table before God in two rows, six to a row.
- (7) With each row you shall place pure frankincense, which is to be a token offering for the bread, as an offering by fire to God.
- (8) He shall arrange them before God regularly every sabbath day—it is a commitment for all time on the part of the Israelites.
- (9) They shall belong to Aaron and his sons, who shall eat them in the sacred precinct; for they are his as most holy things from God's offerings by fire, a due for all time.
- (10) There came out among the Israelites one whose mother was Israelite and whose father was Egyptian. And a fight broke out in the camp between that half-Israelite and a certain Israelite.
- (11) The son of the Israelite woman pronounced the Name in blasphemy, and he was brought to Moses—now his mother's name was Shelomith daughter of Dibri of the tribe of Dan—
- (12) and he was placed in custody, until God's decision should be made clear to them.

(א) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
(ב) צוּ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלַיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כְּתִיב לְמֵאוֹר לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד:

(ג) מִחוּץ לְפָרֹכֶת הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אֶהְרֹן מְעֹרֵב עֲדִיבֶקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם:

(ד) עַל הַמְּנֹרֶה הַטְּהֹרָה יַעֲרֹךְ אֶת־הַנְּרוֹת לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד:
(ה) וְלִקְחֹת סֹלֶת וְאֶפֶיֶת אֹתָהּ שְׁתֵּים עָשָׂרָה חֲלוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים יְהִיֶה הַחֶלֶה הָאֶחָד:

(ו) וְשִׁמְתָּ אוֹתָם שְׁתֵּים מְעֻרְכוֹת שֵׁשׁ הַמְעֻרְכֹת עַל הַשֻּׁלְחָן הַטְּהוֹר לִפְנֵי יְהוָה:
(ז) וְנָתַתְּ עֲלֵיהֶם עֲרֹכֶת לְבִנְהָ זָכָה וְהִיְתָה לִלְחֶם לְאִזְכָּרָה אֲשֶׁה לִיהוָה:

(ח) בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲרֹכְנָו לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם:

(ט) וְהִיְתָה לְאֶהְרֹן וּלְבָנָיו וְאֶכְלָהוּ בַּמִּקְוֹם קָדֵשׁ כִּי קֹדֵשׁ קֹדָשִׁים הוּא לוֹ מֵאֲשֵׁי יְהוָה חֻקַּעוֹלָם:

(י) וַיֵּצֵא בְּרָאשָׁה יִשְׂרָאֵלִית וְהוּא בְּרָאִישׁ מִצְרַיִם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנְצֹו בַּמַּחֲנֶה בֵּן הַיִּשְׂרָאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי:

(יא) וַיִּקַּב בְּרָה־אֲשֶׁה הַיִּשְׂרָאֵלִית אֶת־הַשֵּׁם וַיִּקְלַל וַיְבִיאוּ אֹתוֹ אֶל־מֹשֶׁה וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית בַּת־דִּבְרִי לְמִטְהַדָּן:

(יב) וַיִּנְיַחְהוּ בַּמִּשְׁמֶר לְפָרֵשׁ לָהֶם עַל־פִּי יְהוָה:

(13) And God spoke to Moses, saying:

(14) Take the blasphemer outside the camp; and let all who were within hearing lay their hands upon his head, and let the whole community stone him.

(15) And to the Israelite people speak thus: Anyone who blasphemes God shall bear the guilt;

(16) and one who also pronounces the name GOD shall be put to death. The whole community shall stone them; stranger or citizen—having thus pronounced the Name—shall be put to death.

(17) Regarding anyone who kills any human being: they shall be put to death.

(18) One who kills livestock shall make restitution for it: life for life.

(19) Regarding anyone who maims another person: what was done shall be done in return—

(20) fracture for fracture, eye for eye, tooth for tooth. The injury inflicted on a human being shall be inflicted in return.

(21) One who kills livestock shall make restitution for it; but one who kills a human being shall be put to death.

(22) You shall have one standard for stranger and citizen alike: for I the Eternal am your God.

(23) Moses spoke thus to the Israelites. And they took the blasphemer outside the camp and pelted him with stones. The Israelites did as God had commanded Moses.

(יג) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:

(יד) הוצא את־המקלל אל־מחוץ למחנה וסמכו כלהשמעים את־ידיהם על־ראשו ורגמו אתו כלהעדה:

(טו) ואל־בני ישראל תדבר לומר איש

איש כִּי־יקלל אלהיו ונשא חטאו:

(טז) ונקב שם־יהוה מות יומת רגום

וירגמו־בו כלהעדה כגר כאזרח

בנקבו־שם יומת:

(יז) ואיש כי יכה כִּלְנֶפֶשׁ אָדָם מות

יומת:

(יח) ומכה נפש־בהמה ישלמנה נפש

תחת נפש:

(יט) ואיש כִּי־יתן מום בַּעֲמִיתוֹ כַּאֲשֶׁר

עשה כן יעשה לו:

(כ) שֶׁבֶר תחת שֶׁבֶר עין תחת עין שֶׁן

תחת שֶׁן כַּאֲשֶׁר יתן מום בָּאָדָם כֵּן

ינתן בו:

(כא) ומכה בהמה ישלמנה ומכה אָדָם

יומת:

(כב) משפט אחד יהיה לְכֶם כֵּגֶר

כַּאֲזָרַח יְהוָה כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

(כג) וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ויוציאו את־המקלל אל־מחוץ למחנה

וירגמו אתו אָבֹן וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ

כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה: